

Modlitebné spoločenstvo ECAV na Slovensku

MOST

2/2017

Čakanie na Boží jas

Eva Bachletová
zo zbierky *Vo večnosti slobodná*

*Modlím sa
A nepýtam už odpoveď
Na tisíce sklamaní
Zlyhaní a omylov
Vlastného bytia
Som na rozhraní
Pravdy
a prázdneho sna
Prítomnosť je ostrá
Zraňujúca a presná
Ako len účtuje so mnou
moja duša!
A tak sa modlím k Tebe Pane
A prosím o odpustenie
Prosím ešte o nádej.*

*Je poľnoc
A ja opäť bdiem
Prepletám sa samotou
Dňami
Nárazmi
Nocami
Vzdychmi
Slzami
A čakám
Na Boží jas
Čakám
Kým sa rozvidnie
V srdci
A mojom živote.*

PRE SOBOTNÉ VEČERY

1.4.

Život v Kristovom Duchu

Rimanom 8,3-11

Tu sa pohybujeme na veľmi tenkom ľade a preto musíme kráčať pozorne, zväžiť každý krok, každú myšlienku, zo všetkých strán. Vykročme a uvažujme – v Kristovom Duchu.

V texte sú vedľa seba viaceré pojmy, nad ktorými je potrebné pouvažovať. Najprv je Duch Kristov a Duch Boží. Potom je tu duch človeka, ktorý je tu označený ako telo. Čo nám o tom hovorí Písmo?

Najprv Duch Kristov, Duch Boží. Aspoň pár z množstva biblických pohľadov.

Na začiatok nám pomôže apoštol Ján:

1 Ján 4,2: *Podľa toho poznávajúte Ducha Božieho: každý duch, vyznávajúci Ježiša ako Krista, ktorý prišiel v tele, je z Boha;*

1 Ján 4,3: *...a ktorý duch nevyznáva Ježiša, ten nie je z Boha; je to (duch) antikristov, o ktorom ste počuli, že prichádza a teraz je už vo svete.*

Izaiáš dávno predtým hovorí:

Izaiáš 11,2: *Spočinie na ňom Duch Hospodinov, duch múdrosti a rozumnosti, duch rady a sily, duch známosti a bázne Hospodinovej.*

Izaiáš 61,1: *Duch Hospodina, Pána, spočíva na mne, pretože Hospodin ma pomazal. Poslal ma biednym hlásať radosnú zvesť, zaviazat' rany tým, ktorí*

sú skrúšeného srdca, vyhlásiť zajatým prepustenie na slobodu, uväzneným otvorenie žalára.

Jeho slová spoznáваме u kronikára Lukáša 4,18. Zdôrazňuje a pripomína podstatu Ducha Kristovho. Sám náš Pán Ježiš Kristus pokračuje v tej istej línii:

Ján 14,26: *Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.*

Ján 16,13: *Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje; a bude vám zvestovať aj budúce veci.*

Nijako nás nemýli tá dvojitosť: Duch Boží a Duch Kristov. Je to vždy ten istý Duch – mohli by sme Ho pomenovať aj Duchom lásky – 1J 4,4-21.

V našom uvažovaní nás posunie ďalej Pavel v 2Kor 3,6: *On nás uspôsobil, aby sme boli služobníkmi novej zmluvy, nie litery, ale Ducha. Lebo litera zabíja, ale Duch oživuje;*

2Kor 3,17: *Veď Pán je Duch, a kde Duch Pánov, tam sloboda.*

a G 5,17: *Lebo telo žiada proti duchu a duch proti telu; navzájom si odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli;*

G 5,18: *Ale keď vás Duch vedie, nie ste pod zákonom.*

Apoštol Peter dodáva:

1Pt 4,14: *Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre Kristovo meno, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás.*

Už aj z tých pár slov si môžeme ujasniť a porozumieť, kedy ide o Ducha Kristovho a kedy nie. V okolitom svete je mnoho bludných duchov, často vyzerajú veľmi nábožne, preto musíme pozorne skúmať.

Potom je tu telo – duch človeka. Tu sme na ešte tenšom ľade, pretože grécky text Novej zmluvy používa pre výraz „telo“ dva pojmy: sarks, soma. V našom texte sú použité obidva. Sarks je použité viackrát, soma vo v. 11.

Pozerám do slovníka: Sarks má viacero významov. Označuje telo, doslova mäso, ale označuje aj povrch, formu, literu, prirodzenosť... Soma má len jeden význam – ľudské telo ako také.

Snažím sa sledovať Pavlovo myslenie. Usudzujem, že mu ide o zdôraznenie obsahu pred formou, vnútra pred povrchom, ducha pred literou, podstaty pred formou a povrchom, neviditeľného či skrytého pred viditeľným, zjavným (2Kor 4,18; Kol 1,16; Žid 11,3).

Teraz začíname rozlišovať Ducha Kristovho od ľudského ducha. Duch Kristov je Duchom lásky, pokoja, zmierenia, ale duch človeka, duch tela je duchom sebalásky, duchom egoizmu, duchom litery, duchom zákona. Ducha Kristovho dostávame vtedy, keď uveríme v Krista, prijmeme Ho za Pána a žijeme v ňom a On v nás. Viera začína počúvaním Slova Kristovho, pokorou, sebapoznaním, pokáním, vyznávaním hriechov. Pokračuje odpustením a zmierením, a vrcholí láskou (1Kor 13; 1J 4).

To všetko je viditeľné a zjavné. Hovoríme o dobrom človeku, o spravodlivom

a láskavom – apoštol hovorí, že človek to nemá zo seba. Je to Duch Kristov, ktorý pôsobí (J 3,3-8).

Uvažujme a vytrvajme.

Jozef Grexa

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvojho Ducha, ktorý nás sprevádza životom. Odpusť, že Ho málo vnímame a poslúchame. Dávame sa Ti do rúk, aby si nás viedol a konal Svoje dobro napriek nášmu sebeckvu. Amen.*

Svedectvo: Aké je posilňujúce, keď necháme telo „ukrižované“ a Duch nás vedie.

Rozhovor: Rozlišujeme v sebe ducha a telo? Čomu dávame prednosť? Žiadostiam sebeckého tela, alebo túžbam ducha lásky?

Podporujme sa v zápase, aby nás sebecké telo neovládlo. Napomínajme sa v láske, kde vidíme, že niekto dovoľí telesnosti, aby ho zotročovala.

Prosme za Cirkev, aby v nej vládol Kristov Duch a nie skutky tela.

8.4.

Vidieť dobré aj zlé stránky

2.Kronická 19,2-3

Jehú bol vidcom. Boh mu dal čistý duchovný pohľad, aby vedel rozlišovať dobré a zlé. Aj my, keď sme v Kristovi, máme Jeho pohľad na ľudí. Aký je? Určite nie jednostranný, ani zaslepený. Vníma celú pravdu: „Prečo si robil túto zlú vec? Ale vidím aj niečo dobré pri Tebe.“ Zaujímavé je, že neposudzuje osobu, ale skutky. Človeka si ponecháva na vzťah lásky.

Aj my máme byť podobní. Nevysypať na niekoho: „Si zlý, lebo...“, ale: „Táto vec pri tebe nie je v poriadku. S tebou však chcem prežívať lásku a vidím, že robíš aj dobré skutky.“ – potom nebude v Cirkvi toľko napätia, bojov a zla.

Opakom Ježiša je Diabolos = Ohovárač. On zaslepuje. Osobu „vymaže“ a sústredí sa iba na jednu vec. Buď tú najlepšiu, alebo najhoršiu. Potom z niektorých ľudí robíme démonov a z iných bohov. Tak to ale nemá byť! Nemáme byť sektármi sústredenými na nejakého človeka, ale kresťanmi, ktorí nasledujú Ježiša Krista.

Nemáme byť ani ľuďmi, čo rozkazujú Bohu, alebo sa snažia súdiť za Neho...

Niekedy si hovoríme: „Tí zlí rímski katolíci sa klaňajú sochám! Modlárstvo!“

Ale – sme ochotní vidieť tie svoje modly? Pokiaľ človek s nadšením kričí: „Gó!“, alebo: „Tú telenovelu musím vidieť, tie šaty musím mať.“ – a potom bez nadšenia, bez lásky: „Musím sa zasa modliť... Tak dlho... Kedy to už skončí“, tak jeho modlou je futbal, televízia, či oblečenie.

Nechcem povedať, že sa máme klaňať Márii. Ale klaňať sa jej je predsa len vznešenejšie, ako klaňať sa svojmu bruchu, či sebecktu. Úlohou každého človeka je uctievať iba Boha. Teda ani najsvätejšiemu človeku nemáme stavať sochy a klaňať sa im, ale nestotožňujeme rímskych katolíkov iba s tým, čo robia nesprávne.

Pozrime sa aj na lepšie stránky. Mnohí z nich sú obetavejší, než my. Vzdávajú sa modly sebeckta. Odložme nenávisť a lacné súdenie a povedzme skôr: „Áno,

je pri vás kopa zbytočných predpisov, ktoré Boh nenariadil. Strácate tak čas a oberáte Ho o lásku, ktorú s vami chce zažívať. Ale vážime si dobré skutky pri vás. Vážime si, že máte exorcistov, čo bojujú s Diablom a oslobodzujú ľudí z po-viazanosti.“

Podobne je to aj s inými cirkvami. Potrebujeme mať svetlo, ktoré ukáže nielen zlé veci u nich a dobré u nás, ale aj naopak. Pripomeňme si vždy Božie Slovo zapísané v epištole Filipským 2,3-5:

„nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba, a nehladajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných. Tak zmyšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus“

Modlitba: Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoj pohľad na svet, ktorý je pravdivý a nenecháva nás v tme zbožstvovania, ani odsudzovania druhých. Odpusť nám, že sa niekedy vzdávame Tvojej lásky a Pravdy a potom buď súdime iných, alebo zbožstvujeme svojich. Veď nás Tvojím Duchom, aby sme boli Tvojimi „vidcami“ a hlavne konateľmi dobra. Amen.

Svedectvo: Ako mi Boh očistil srdce od ohovárania a zbožstvovania ľudí.

Rozhovor: Akí sme? Poslúčame svoje telo, ktoré vyvoláva roztržky a vyvyšuje ľudí svojej strany? Alebo poslúčame Krista, ktorý učí milovať aj nepriateľov?

Podporujme sa: Hľadajme dobré u rímskych katolíkov, v Apoštolskej cirkvi, Cirkvi bratskej... Neznamená to, že máme prestupovať do iných spoločenstiev, ale vážme si to, v čom nasledujú Ježiša a nasledujme Ho viac.

Prosme za ekumenické hnutie. Aby bolo zamerané na Krista a nepodliehalo lacným kompromisom.

Peter Dubec

15.4.

Život v Kristovi, život v dobročinnosti

2.Korintským 8,7-9

Skúška úprimnosti lásky, alebo „láskomer“.

Apoštol vedel, že kresťanská viera nie je hotovou a dokonalou vecou, ale znamená neustále napredovanie a rast. Luther ju prirovnal k stromu, ktorý rastie. Vždy je ešte čo zlepšovať, zdokonaľovať, rozmnožovať. Apoštol tu spomína len niektoré stránky kresťanovho napredovania: vo viere a reči, v poznaní a všetkom snažení aj v láske... Sú kresťania, ktorí napredujú vo viere, ale nemáme ani spoľahlivý „vieromer“. Aj vieru je množné predstierať navonok. Niektorí sa rozhojňujú v reči, to je lákavé a viditeľné. Mnohí obdivujú „rečníkov“ a potom bývajú sklamaní. Iní zase napredujú v poznaní. Prečítali niekoľkokrát Bibliu a priamo „z rukáva“ sypú biblické citáty pri každej príležitosti. Aj to je v očiach ľudí zaujímavé. Trochu ťažšie je napredovanie v snažení, v neustálej túžbe po zlepšovaní života. Toto je už menej „viditeľné“, ale aj to môže byť povrchné. Potom hovorí o napredovaní v láske a toto má mnoho stránok a spôsobov. Medzi základné vlastnosti lásky patrí dobročinnosť. Apoštol pripomína, aby práve na túto stránku lásky nezabudli. Niektorí totižto majú plné ústa lásky,

neustále hovoria milé láskavé slová, ale „skutek utek“.

Nie je láska, ako láska, je láska úprimná, aj láska falošná, sebecká, egoistická. A zatiaľ nemáme spoľahlivý „láskomer“, aby sme úprimnosť lásky preskúšali.

Neraz to býva tak, že predstieraná láska vyzerá na pohľad lepšie, ako tá úprimná. Možno aj preto, že tá úprimná nedbá až tak veľmi na vzhľad, ako na podstatu a obsah. Je spoľahlivá a preto nič nepredstiera.

Apoštol Pavel predsa len objavil zaujímavý „láskomer“ – a prekvapujúco sú to – peniaze. Dobročinnosť. Rozpráva sa taký vtíp: *Priateľ urobil pre priateľa nejakú službu a ten sa ho potom pýta: Ako sa ti teraz len odvdáčim, urobil si pre mňa tak veľa. Nato ten prvý odpovedá: No, odvtedy, ako vymysleli peniaze, to už nie je problém!* Akoby apoštol tento vtíp poznal.

Horlivosť korintských kresťanov preskúšal jednoduchým spôsobom: porovnal si ju s horlivosťou iných. Tak to robievame občas aj my. Keď počujeme, koľko obetoval na dobročinné ciele chudobný, porovnáme ho s bohatým. A výsledok potom komentujeme: *No, ten mohol dať aj viacej, má z čoho.*

Aj lásku je možné odmerať, Iste je na to viacej spôsobov. Ale jednou dobrou metódou je porovnávanie. Možno aj preto niekedy v minulosti zaviedli verejné ohlasovanie milodarov v kostole, aby ľudia mohli porovnávať. A bohatý sa potom „hanbil“ darovať málo. Dobrá pomôcka pri napredovaní v dobročinnosti – hovorí apoštol.

Rozhovor: Ako napredujem v láske a najmä v dobročinnosti. Aké mám po-

city, keď niečo dávam z posledného? Dnešná doba je náročná na dobročinnosť – z každej strany niekto niečo pýta. Ako reagujem, komu dám a komu nie?

Modlitba: *Pane náš, ktorý si z lásky k nám opustil slávu neba a obetoval Svoj život. Ďakujeme za Tvoju lásku. Prosíme, dávaj nám Ducha dobročinnosti, ktorý nás viedol, povzbudzoval k dobročinnosti. Zmiluj sa nad nami a pomáhaj, aby sme neprepadli mamone a lahostajnosti voči biede druhých. Amen.*

Jozef Grexa

Svedectvo: Ako ma Boh viedol ku dávaniu.

Rozhovor: Komu v našom okolí treba preukázať lásku peniazmi?

Podporujeme sa: Zorganizujeme zbierku pre tých z rozhovoru.

Prosme za Diakoniu a ľudí, ktorí pomáhajú.

22.4.

Živí v Kristovi, mŕtvi hriechu

Rimanom 6,6-14

Asi všetci poznáme pocit, keď neustále dookola zápasíme s nejakým hriechom, trápime sa, zlyhávame, neznášame sa, obviňujeme seba aj Boha a cítime sa vo svojom kresťanskom živote frustrovaní a porazení. V hlavne máme neustále otázku: *Ako je možné, že vo mne tak často víťazí hriech?* Kričíme spolu s Pavlom: **„Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“** (Rim 7,24). Premýšľajme, ako často v nás rozhoduje náš „starý človek“. Koľko skutkov, slov, aj myšlienok robíme z úplne zlých pohnútok a motívov.

V dnešnom texte na premýšľanie nám apoštol Pavol hovorí, že toho „starého človeka“ so všetkými vášňami aj žiadosťami musíme ukrižovať. Ináč sa ďalej nepohneme.

Čo ale myslí Pavol termínom „starý človek“? Starý človek sa vzťahuje na neznovuzrodené „ja“ veriaceho, na tú osobnosť, ktorou býval, na taký život, ktorý žil, kým bol neveriaci. Krásne to Pavel opisuje v liste do Efezu: **„Medzi nimi sme aj my všetci žili kedysi podľa žiadostí svojho tela, vykonávali vôľu tela a myšlienok a boli sme od prírody deťmi hnevu ako aj ostatní“** (Ef 2,2). To je realita človeka bez poznania a vzťahu so živým Bohom skrze Ježiša Krista. Je otrokom hriechu, tela, svojich žiadostí, diabla. Je všetko možné, len nie slobodný! Samozrejme, túto základnú biblickú pravdu si nikto neprizná, je priveľmi radikálna a „čiernobiela“. Alebo patríš Bohu, alebo diablovej. Alebo si zomrel s Kristom, alebo žiješ v ilúzii, ktorá ťa bude stáť večný život.

Preto, ak sme naozaj veriaci, zomreli sme hriechu a s týmto faktom musíme počítať. Pre hriech sme mŕtvi:

1) Hriechu sme zomreli v Božích očiach. Boh nás považuje za mŕtvych s Kristom na kríži a v Jeho vzkriesení za vzkriesených – **„Tak súďte aj vy, že ste mŕtvi hriechu a živí ste Bohu v Kristovi Ježišovi“** (Rim 6,11).

2) Hriechu sme zomreli, keď sme boli znovuzrodení skrze Ducha Svätého. Dostali sme moc Ježiša Krista odolávať hriechu: **„oddajte sa Bohu ako tí, čo vstali z mŕtvych a žijú, a svoje údy vydávajte Bohu za nástroje spravodlivosti. Hriech totiž nebude panovať nad va-**

mi; lebo nie ste pod zákonom, ale pod milosťou“ (Rim 6,13-14).

Nedávajte si preto na „starého človeka“ nový oblek cirkevných skutkov, funkcií, milodarov. Pokiaľ nie je zmenené vnútro – srdce, stále v nás bude víťaziť „starý človek“. Ak niekoho oklameme, tak len seba, a aj to len na čas. Nebuďme ako „obielené hroby, ktoré sa zvonku zdajú krásne, ale vo vnútri sú plné umrlejších kostí a všelijakej nečistoty“ (Mat 23).

„Tak súďte aj vy, že ste mŕtvi hriechu a živí ste Bohu v Kristovi Ježišovi“ (Rim 6,11). To je prvý krok k víťazstvu nad hriechom v živote kresťana. Musíme žiť „v Kristovi.“ Žiadne zbožné frázy, ale život v neustálom nasledovaní nášho Pána a Spasiteľa. V poslušnosti a závislosti, plní Božieho slova a Ducha Svätého. To ale zároveň znamená, že si musíme dávať pozor na svoje slabosti, musíme od hriechu utekať, tak ako radí Pavol mladému Timoteovi: „**Ty však, človeče Boží, pred takýmito vecami utekaj a snaž sa o spravodlivosť, pobožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť, krotkosť. Bojuj dobrý boj viery...**“ (1Tim 6,11-12). Takýto postoj a reakcia nikdy nie je zbabelosť. Naopak, chce to veľkú dávku odvahy a guráže si priznať v čom sme slabí a priznať si, že toľko vecí vo svojich životoch nevládame. Vtedy sme „**Blahoslavení chudobní duchom**“ (Mt 5,3). Potom Pán so Svojou mocou prichádza na pomoc našej slabosti.

Zomrime seba a svojim túžbam a žiadostiam. Boh má pre nás pripravené lepšie túžby a plány, ale dokážeme ich prijať a uchopiť, len keď sa úplne vzdáme tých svojich, pošpinených hriechom.

„Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele tak, že by ste povolovali jeho žiadostiam. Ani svoje údy nevydávajte hriechu za nástroje neprávosti, ale oddajte sa Bohu ako tí, čo vstali z mŕtvych a žijú, a svoje údy vydávajte Bohu za nástroje spravodlivosti. Hriech totiž nebude panovať nad vami; lebo nie ste pod zákonom, ale pod milosťou“ (Rim 6,12-14).

Stanislav Kocka

Modlitba: Ďakujem Ti, Bože, za Tvoju milosť, aj za to, že nám pomáhaš zbaviť sa hriechu a zla. Odpusť, že niekedy máme lepší vzťah ku svojmu starému JA, ako k Tebe. Potom konáme, čo sa nepáči svedomiu, ale hlavne Tebe. Posilňuj nás na vnútornom človeku, nech žijeme viac na Tvoj obraz. Amen.

Svedectvo: Ako sa mi podarilo utiecť z pokušenia.

Rozhovor: Čo z nášho náboženstva je len bielením hrobu, teda budovaním imidžu bez vnútorného oživenia?

Podporujme sa v rozhojňovaní milosti. Modlime sa jeden za druhého, nech máme v sebe čo najviac Ježišovho života.

Prosme za nedeľné bohoslužby, aby sa v nich presadzoval Kristov život a ľudia strácali pokrytectvo.

29.4.

Život v Kristovi, život spoločensva

Rimanom 12,4-8

Spoločenstvo. Kresťanské spoločenstvo žije a funguje ako jedno telo – ľudské telo. Apoštol viackrát použil tento

jednoduchý obraz, ktorému sme ešte stále dosť dobre neporozumeli. Hovoríme to, opakujeme tie slová, považujeme ich za správne; problémy začínajú vtedy, ako to majú kresťania žiť v každodennom živote viery. Ešteže v liste Ef 4,15 označil apoštol za Hlavu toho Tela Ježiša Krista. Ale aj s tým mala cirkev oddávna problémy. Kde-kto chcel byť práve Hlavou.

Ale aj s ostatnými časťami Tela sú problémy. Každý by chcel byť nejakou lepšou, dôležitejšou, významnejšou časťou Tela. Nehovoriac už o tých „neslušných častiach“ (1Kor 12,23). Boh však tak rozhodol a stvoril človeka a svet, aby spoločenstvo nažívalo vo vzájomnej službe a láske; aby si jeden cenil a vážil druhého, či je dôležitý, či menej dôležitý. Boh miluje rôznosť a pestrosť, nie uniformitu. Cirkev – spoločenstvo kresťanov – je názorným príkladom a vzorom pre všetkých.

Teda tak by to malo byť. Ale už na začiatku boli problémy a tie pretrvávajú podnes. Vždy znovu sme na začiatku, vždy znovu sa učíme a pokúšame naplniť Boží zámer s človekom.

Možno dnes by sme použili ešte primeranejší príklad. Nehovorili by sme o rozličných údoch tela, ale o bunkách a genetike. Bol som úžasnutý, keď som o týchto veciach čítal prvýkrát a vždy znovu mám ten istý pocit: pocit úžasu nad tým, aký úžasný je Boh Stvoriteľ, aké dokonalé Jeho dielo.

Ako sa bunky delia, tvoria nové a nové, ako vytvárajú rozličné časti tela a nepomýlia sa. Pokiaľ do ich činnosti nezasiahne drsným spôsobom hriech človeka. Všetky bunky, hoci každá vytvára

niečo iné, majú v tom istom tele rovnaký základný genetický zápis. Uvedomil som si, že rovnako je to s nami kresťanmi, veriacimi v Ježiša Krista: všetci máme jednu vieru, jeden krst, jedného Pána... a predsa vytvárame rozličné podoby, spoločenstvá, spôsoby.

Apoštol predstavuje rozličné činnosti, funkcie a práve preto tá pestrosť a rozličnosť. Predkladá nám to aj preto, aby sme sa v spoločenstve dobre cítili, aby sme sa neporovnávali, nezávideli, nežiarlili, neodsudzovali, ale v láske si navzájom slúžili práve tým vystrojením, tou genetickou výbavou, ktorá nám bola daná. Prekrásne a úžasne spoločenstvo ľudí. Stojí za to, aby sme sa aj dnes oň usilovali.

Je dosť dôležité, aby sme každý objavili svoje vystrojenie a svoje miesto v spoločenstve ľudí.

Rozhovor: O tom, aké je naše spoločenstvo, do ktorého patrím, ako sa tam cítim a správam, či som už objavil svoje miesto a svoje poslanie, či ho s láskou prijímam a verne slúžim.

Modlitba: *Otče nebeský, Stvoriteľu sveta a darca života, ďakujem Ti a oslavujem Tvoje meno, keď si uvedomujem, aký je úžasný dar života a dar spoločenstva ľudí. Prosím, len mi dávaj Svojho Ducha Svätého, aby som porozumel životu a svojmu miestu, poslaniu v spoločenstve ľudí, v spoločenstve viery. Chráň pred pýchou, žiarivosťou. Pred posudzovaním i lenivosťou. Amen.*

Josef Grexa

Podporujme sa v hľadaní svojho miesta – hovorme si, čo vieme robiť a ako by

sme slúžili. Potom spoločne rozvíňme nejakú spoločnú činnosť.

Prosme za vedenie Cirkvi aj zborov... Nech je podriadené Hlave – Kristovi a koordinuje spoločenstvo v konaní dobrých skutkov.

6.5.

Posvätení v Kristovi

1.Korintánom 1,1-9

Pre čo sme v živote oddelení? Čo sú naše aktivity a skutky, keď sa nikto nedíva, keď máme trochu voľného času? Komu vtedy patria naše myšlienky?

Na túto tému vyslovil vážne slová brat kazateľ D. Wilkerson: *„Poznám mužov, kresťanov, ktorí si nezapamätajú ani dva verše z Biblie, ale poznajú naspamäť všetkých futbalových a basketbalových hráčov, všetky štatistiky... Je to hanba... A to sa dnes deje v Tele Kristovom. Šport. Môže ťa to zabiť. Okradne ťa to o duchovný život. Ješ a piješ s opilcami. ... Sestra, čím sa krmíš a čo piješ? Ješ a piješ s opilcami? Nie je nič špinavšie ako telenovely. Nahota, špina, cudzoložstvo, smilstvo. Pozriem sa ti do očí a poviem ti: Ak tam budeš sedieť, keď príde Pán Ježiš a budeš sledovať tú špinu, ako by si chcela zrazu ísť z tej špiny do náručia Pána Ježiša? Ako je možné, že tam sedíš a sleduješ tie talk-show, čo nie je nič iné, ako špina z pekla. Ty sa chceš tým krmieť? Chceš sa tým otráviť? Potom prídeš do cirkvi a premýšľaš nad tým, čo si videla, a nie nad Božím slovom.“*

Pre čo sme oddelení? Nerobíme zo svojej mysle **„peleš lotrov?“** Nie je naša

obývačka miesto, kde **„jeme a pijeme s opilcami?“** A potom sa snažíme upokojiť si svedomie jednou hodinou v nedeľu v kostole, pripadne ešte v týždni na biblickej hodine, a myslíme si, že si tým *„kúpime“* svätého Boha. Že Ho uplatíme. Možno preto dnes kresťanstvo a cirkev vyzerá tak, ako vyzerá. Je bezduchá, teda „bez Ducha“, resp. je plná „ducha sveta“, pretože kresťania sú plní práve tohto „ducha.“

Vari môže Boh počkať, kým nedokončíme to, čo robíme? Alebo Ho vieme urobiť súčasťou každej našej činnosti? Môže ísť všade tam, kam ideme my? Môže pozerať všetko to, čo pozoráme my? Priznajme sa, že mnohokrát s tým máme problém z jednoduchého dôvodu, že by sa Mu to nepáčilo, že by do toho s nami jednoducho nešiel, že by Ho to urážalo. Že je to v rozpore s Božím slovom.

Sme ochotní kvôli Bohu, kvôli Ježišovi Kristovi oddeliť svoj čas a priestor, aby sme boli s Ním a prebývali v ňom? A to sa dá, aj keď športujeme, varíme, bavíme sa, relaxujeme.

Pavol na adresu cirkvi v Korinte napísal krásne a povzbudzujúce slová: **„Neprestajne ďakujem Bohu za vás, za Božiu milosť, ktorej sa vám dostalo v Kristovi Ježišovi, že ste v ňom boli obohatení všetkým, každým slovom a všetkou známosťou, len čo sa utvrdilo medzi vami svedectvo o Kristovi, takže nemáte nedostatok v nijakom dare milosti, očakávajúc zjavenie sa nášho Pána Ježiša Krista“** (1Kor 1,4-7). Tým, že boli oddelení pre Ježiša Krista, žili v Božej milosti a vďaka tomuto „štýlu

života“ boli „**obohatení všetkým**“. Byť obohatený všetkým je neuveriteľná výsada a milosť. Ale Boh takéto výsady dáva len vtedy, keď sa medzi nami „**utvrdí svedectvo o Kristovi**.“ Tu nemá miesto žiadny formalizmus, žiadna tradícia, pretváarka, žiadna telesnosť. Boh sa oklamať nedá!!! Alebo patrím Jemu, alebo diablovej. Nezakryjú to žiadne kostolné šaty, luterák, nič. Obstojí iba „**ovocie Ducha**.“

Cirkev dokázala a túžila žiť takýmto životom aj preto, lebo stále žila v očakávaní blízkeho príchodu Pána Ježiša. Čo očakávame my? Najbližší diel seriálu, či futbalového prenosu? Alebo túžime po neustálej prítomnosti Pána Ježiša a žijeme tak, ako keby mohol prísť už teraz? Bdejme!!!

Stanislav Kocka

Modlitba: *Bože, keď sa pozeráme do zrkadla Tvojho Slova, chce sa nám plakať. Koľko času sme premárnili. Koľko lásky si chcel s nami zažiť a zanedbali sme Ťa. Odpusť nám a naplňaj nás Svojím Duchom, aby sme Ťa nasledovali v každej minúte života. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Ježiš viedol ku ostrému rozhodnutiu – vzdať sa kvôli Nemu niečoho dôležitého.

Rozhovor: Čo je pre nás dôležitejšie než Boh? V každodennom živote. Klameme niekedy sami seba, že máme tú správnu vieru a vzťah k Nemu?

Podporujeme sa svedectvom, že vzťah s Bohom má väčšiu cenu, než čokoľvek.

Prosme za médiá. Nech nerobia ľudí závislými na prázdne, ale nech v nich znie Božie slovo.

13.5.

V Kristovi môžu byť aj tí menej významní

1.Korintťanom 1,26-31

Ježiš udivoval až šokoval Svojím správaním a podávaním viery najmä znalých zákona, farizejov. Neraz prevrátil zvyky farizejov úplne naruby. Ba v súcitnom vzťahu k padnutým ľuďom farizejov až pohoršoval. Prečítajme si nasledujúce texty a všimnime si postoje farizejov k nim a postoje Pána Ježiša.

Mt 9,13: Ježiš vošiel do domu colníka Matúša. Stoloval s colníkmi a hriešnikmi.

Lk 19,1-10: Ježiš vošiel do domu veľkého hriešnika Zachea, colníka, stoloval s ním.

Jn 8,1-11: Farizeji a zákonníci priviedli k Ježišovi cudzoložnicu.

Jn 4,1-42: Stretnutie Ježiša so ženou, ktorá mala mnoho mužov.

Lk 7,36-50: Žene – hriešnici dovolil Pán Ježiš, aby Mu pomazala nohy.

Farizeji týchto hriešnikov nekompromisne odsúdili a považovali ich za nehodných kráľovstva Božieho, určite by k nim nevošli do domu, nestolovali by s nimi... A Ježiš, Boží Syn? S láskou a súcitom ich prijal. Oslobodil ich od starého, nemravného spôsobu života a dal im nový život zakorenený v Bohu.

Ježiš nikdy nikoho neodsúdil a neodsudzuje ani dnes. Zachraňuje každého, kto oľutuje hriechy a pozve Ho za Pána svojho života. Či je Róm, Slovák či Maďar, či žije slušný alebo nemravný život, Ježišovi nevaďí mladík s kohú-

tom na hlave, ani nohavice samá diera, možno má plno náušnic a tetovania, Ježiš rovnako miluje bezdomovca ako ministra, alkoholika ako bezúhonného človeka... „**Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasit', čo bolo zahynulo**“ (Lk 19,1-10). Často sa však stáva, že tí nemravní s radosťou prijímú Ježišovu pomoc, kým slušní ju odmietajú.

Sú slušní ľudia bez hriechu?!

Na evanjelium mnohí, neraz i náštevníci kostola, reagujú takto: *Ja som slušný človek. Starám sa o rodinu. Pracujem. Nepijem...* Dané skutočnosti vnímajú ako zásluhy, ktoré im prinesú odmenu neba. Práve pre takto tragicky mylné vnímanie svojich zásluh odmietajú činiť pokánie, prijať milosť kríža a sami seba pripravujú o vzácny dar Kristovej krvi, v ktorej jedinej je spasenie! Tento postoj je častý i pri úmrtí človeka. Nepočujem kresťanov trápiť sa, či mŕtvy patrili Ježišovi, kde bude jeho duša. Počujem plno prázdnych slov o jeho добрote a ako veľa pracoval... Veľmi prosím, nepritakávajte niekomu, že je dobrý a pôjde do neba! Ak neodovzdal život Kristovi, nepôjde!!! **Ježiš: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov“** (Mt 9,13).

Ja som s úžasom nedávno v rozhlasе počula váženého kňaza, ako na otázku novinára, či v nebi budú aj neveriaci, povedal: *Ak konajú dobré skutky, Boh ich prijme!* To je lož! Zavádzanie ľudí vo veľmi vážnej veci, lebo ide o život vo večnosti! Je to popieranie Božieho slova! Tomuto kňazovi som s láskou napísala, lebo ak sme Boží, sme aj strážcovia Jeho Slova!

Všimnime si dobre, čo hovorí Slovo Božie: **„Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ale ospravedlnení sú zadarmo z Jeho milosti skrze vykúpenie v Ježišovi Kristovi, ktorého Boh dal ako prostriedok zmierenia skrze vieru, v Jeho krvi, aby dosvedčil svoju spravodlivosť v terajšom čase, aby On bol spravodlivý a ospravedlnil toho, kto verí v Ježiša“** (R 3,21-26).

Milovaní Pánom Ježišom, Boh miluje každého človeka, bez ohľadu na jeho život. Ak hriešnik v pokání prijme Božie pozvanie v kríži Jeho Syna, bez ohľadu na slušnosť, rasu, náboženstvo, vzhľad, pád... bude omilostený a svätý. A v nebi je radosť nad radosti, lebo ďalší hriešnik je vytrhnutý z pasce satana a navrátený nebu. **„Hovorím vám: taká bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý činí pokánie, ako nad deväťdesiatdeväť spravodlivými, ktorí nepotrebujú pokánie** (Lk 15,7). Preto nás prosím, aby sme nikoho neodsudzovali, lebo len Pán Boh vie, prečo sa i veľmi zlé až ohavné veci v životoch jednotlivcov udejú.

My buďme verní a zvestujeme prijatie evanjelia v pokání každému, koho nám Pán dá do cesty.

Svedectvo: Zdieľajme sa, ak máme osobnú skúsenosť so svedectvom padnutému či slušnému človekovi, o ich reakciách, o našich modlitbách za týchto ľudí...

Rozhovor: Hovorme o tom, ako môžeme pomôcť, aby boli mnohí ľudia zachránení, ide neraz o ľudí z našich kostolov, ktorí žijú bez ospravedlnenia Ježišom Kristom. V ich rodinách sa vyskytujú často veľmi zlé veci a oni sa hanbia,

nevedia, ako ich riešiť, lebo sami nepoznajú moc Božiu.

Modlitba: *Pane drahý, ďakujeme Ti, že Ty miluješ každého človeka. Nehľadíš na veľkosť, ani charakter jeho hriechov, ale na srdce. Pane, ďakujeme Ti, že Ty si umrel za každého z nás na kríži, a tak nám daroval cez pokánie a prijatie kríža cestu do nebeskej vlasti. Chválimo Ťa a oslavujeme a veľmi prosíme, aby si nám daroval Ducha, ktorý nás bude upozorňovať na naše hriechy, aby sme nežili v náboženskej pýche, ale horlivo pomáhali všetkým, ktorí potrebujú počuť o veľkej Láске Božej, ktorá krvácala za každého z nás na kríži. Amen.*

Danka Zubčáková

Povzbudzujme sa, že každá naša služba pre Boha je dôležitá, aj keď sa cítíme málo zruční, či významní. Nebojme sa teda modliť, alebo konať, čo je správne.

Prosme za bezdomovcov a „nedôležitých ľudí“, aby spoznali, že pre Boha sú rovnako dôležití, ako tí najväčejší.

20.5.

V Kristovi máme rozum, čo rozlišuje pravého Boha od modiel

1.Jána 5,20-21

Ak ste mali niekedy pochybnosti ohľadom svätej Trojice, potom ste „normálni kresťania“, ktorí dostali dar rozmyšľania o hodnote svojej viery. Naučila som sa, že veriť v Božiu trojjedinosť je výsadou kresťanstva, nie jeho problémom. Kým židia a moslimovia riešia svoju vieru v prísnom duchu monoteizmu, my môžeme v nádhernej slobode

obdivovať nášho Boha v Trojici jediného – **Boha Otca**, ktorý nás s láskou a nehou stvoril, sformoval nás v živote našej matky a daroval nám nádherný svet, aby sme v ňom pod Jeho ochranou prežívali a žili svoje životy. **Boha, ktorý ako Syn**, poslušný až do smrti kríža, prišiel na svet, aby sa stal jedným z nás a objal nás Svojou láskou, ktorá z Golgoty volá: **Je dokonané!** Dielo záchrany človeka je dokončené a to víťazne. Ja i ty môžeme byť slobodní so všetkým, čo sloboda obsahuje. Môžeme byť slobodní od hriechu, od všetkých pokušení, pretože v mene Ježiša Krista už viac nemusíme podliehať hriešnym pokušeniam. A napokon môžeme prijímať Božie konanie v našom živote v **podobe Ducha Svätého**, ktorý nás privádza k viere a posväcuje, oddeľuje pre nášho nebeského Otca od tohto sveta. Dáva nám pečať Božieho synovstva. Všetko toto je dôvodom pre radosť, ktorú ako Božie deti smieme mať a smieme prežívať.

Je to ako, keď kráčame prírodou a sme objatí mocou Božej lásky a uvedomujeme si, že všetko, čo vidíme, stvoril náš nebeský Otec pre nás, Svoje deti a naplňa nás to vďakou. Uprostred toho cítime vo vánku objatie Božej lásky cez Jeho náruč, otvorenú na Golgotskom kríži. Náruč, ktorá nás prijíma takých, akí sme a hovorí: **„Podďte ku mne všetci, kto ste preťažení a ja vám dám odpočinutie!“** A uvedomenie si toho nás naplňa úžasom a nádejou, že náš život má zmysel a cieľ. A napokon, keď pozrieme hore, v bielych oblakoch môžeme zazrieť moc a konanie Ducha Svätého, ktorý vanie kam len chce, ale v tom

Svojom vanutí sa dotýka aj nášho života a Svojou mocou ho premieňa každý deň viac a viac na Boží obraz. Na ten obraz, na ktorý sme boli stvorení. A ktorý v nás krv nášho Spasiteľa nanovo očisťuje.

„...Syn Boží prišiel a dal nám rozum, aby sme poznali toho Pravého...“

Práve prijatie Boha ako Boha v Trojici jediného nám pomáha lepšie rozumieť Jeho konaniu v tomto svete i s naším životom. A to na základe slov Toho, ktorý sa počal z Ducha Svätého a narodil sa z panny Márie. Aj Jeho slávne vtelenie je veľkým tajomstvom, keďže Ježiš je súčasne Synom Božím i synom ľudským. Je ten, ktorý má plnosť Ducha Svätého od Otca, ale súčasne sa stal pravým človekom, nám vo všetkom podobným, okrem hriechu! Kto prijíma slovo a svedectvo Kristovo, kto sa učí poznávať Ježiša od Jeho vtelenia a narodenia, cez Jeho učenie a Jeho skutky, môže prísť k poznaniu. Jedine ten môže prísť ku skutočnému poznaniu Boha! K poznaniu do tej miery, aby bolo dostatočné pre naše spasenie. Podľa zaslúbenia Ježiša Krista, príde čas, kedy uvidíme Boha tvárou v tvár. A vtedy v skutočnosti poznáme, kto to je, aký je a kým je. Amen.

Monika Beňová

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoju lásku. Za to, že si Láskou. Nie osamotený, ale sám v Sebe plný spoločenstva a úžasného vzťahu. Ďakujeme, že je to Tvojou podstatou a z nej miluješ aj nás. Prosíme, ži cez nás, nech Ťa čo najlepšie spoznávame a chránime sa modiel. Amen.*

Svedectvo: Ako sa zlepšil môj život, keď som sa zbavil modiel – hoci nenápadných.

Rozhovor: Radujeme sa, že Boh je Trojica? Vzťah lásky troch osôb?

Podporujme sa v porozumení Boha. Kladme si otázky a hľadajme na ne odpovede.

Prosme za teológov. Nech im Boh posilní rozum, aby si viac a viac sprotivili modly a veci, ktoré nie sú Bohom a tak sa im lepšie a lepšie zjavoval skutočný Stvoriteľ.

27.5.

Zachovávajme prikázanie lásky a ostaneme v Ňom

1.Ján 3,23-24

„Všichni lidé chtějí vidět Boha očima jako vidí krávu, a chtějí milovati Boha jako milují krávu. Tu miluješ pro mléko a sýr a pro vlastní užitek. Tak činí všichni lidé, kteří milují Boha kvůli bohatství nebo kvůli vnitřní útěše. Nemilují Boha správně, neboť milují Boha kvůli vlastnímu požitku. Vpravdě pravím všechno, čemu v duchu dáváš přednost, co neobsaňuje Boha, ať je to sebelepší, stane se ti překážkou k nejbližší pravdě“ (Majster Ján Eckhart).

Toto sa ale netýka človeka, uchváteného Bohom!

- Ten miluje to, čím Boh je.
- Miluje Boha kvôli tomu, čím je.
- Miluje Ho pre Jeho krásu, nádheru a skvelosť, ktorá predstavuje absolútny ideál a naplnenie všetkého toho, čo si človek váži a čo miluje.

Miluje teda Boha kvôli Bohu samotnému a nie kvôli tomu, čo od Boha môže dostať. To znamená, že sám sa

usiluje byť ako Boh, tvoriť vzťahy ako Boh a konať, ako by konal On v tomto svete. V plnej miere takýto človek pochopil slová Pána Ježiša: „**Milujte svojich nepriateľov, dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú a vám sa protivia; aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach; veď On dáva vychádzať slnku na zlých aj na dobrých a zosiela dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých. Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, aká vám za to odmena? Či nerobia to isté aj colníci? A ak pozdravujete len svojich bratov, čo zvláštne robíte? Či nerobia to isté aj pohania? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský**“ (Mt 5,44-48).

Jedine vtedy, ak sa odovzdáme nášmu Bohu so všetkými svojimi predsudkami a hnevom na nespravodlivosť, iba ak sa vzdáme svojich vlastných úmyslov a predsavzatí, iba vtedy nás môže naplniť Boh mocou Svojho Ducha a s Ním aj mocou Svojej lásky. Lásky, ktorá premáha každý hriech i každú nenávisť. Lásky, ktorá miluje nie kvôli niečomu, ale napriek niečomu. Takouto láskou nás miluje Boh – napriek našim previneniam, zlyhaniam, nedostatkom, pokleskom – On nás aj tak miluje. A takouto láskou máme milovať aj my. To ale nie sme schopní sami zo seba, ale iba v moci Božej lásky a Jeho Ducha, ktorého nám dal.

Boh v Ježišovi Kristovi prekročil hranicu medzi „Bohom a ľuďmi“. Stal sa človekom a prišiel k nám, aby nám

dal možnosť stať sa Jeho deťmi a vystúpiť k Nemu. „**A v tom sa prejavila Jeho láska k nám, že nám poslal svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze Neho mali život**“ (1J 4,9).

Pán Ježiš povedal, že najväčším prikázáním lásky je „**milovať Boha z celého srdca, mysle, duše a sily a blízkeho svojho ako seba samého**“. Žime a konajme v duchu tohto prikázania a budeme zostávať v Ňom ako Jeho deti, ktoré sa javia **ako hviezdy uprostred tohto prevráteného a pomýleného sveta**. Možno nebudeme superstar a ani hviezdou na chodníku slávy v Hollywoode, ale budeme svetlom pre ľudí tohto sveta, ktoré ukazuje k večnej záchrane. Amen.

Monika Beňová

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, za To, aký si. Bez Teba by sme dávno vyschli a zničili sa. Ďakujeme, že máš s nami stále trpezlivosť a miluješ nás napriek našim pádom. Dávame sa Ti do rúk, lebo veríme, že s nami urobíš to najlepšie, čo sa dá. Amen.*

Svedectvo: Ako ma povzbudila Božia láska, keď to bolo zlé...

Rozhovor: V čom všetkom nám pomáha poznanie Božej lásky? Dáva nám povzbudenie? Ochotu vidieť svoje hriechy? Vzdať sa ich?

Podporujme sa v milovaní nepriateľov. Žehnajme tým, ktorí nám ublížili.

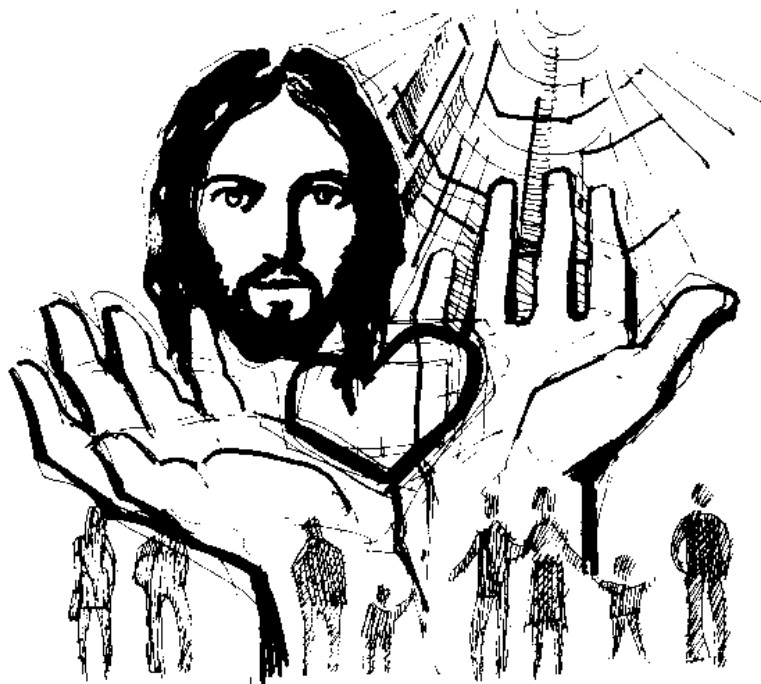
Prosme za lásku v Cirkvi. Aby jedni pristupovali k druhým citlivo a hlavne pod vedením Toho, ktorý je láskou.

Pokračovanie na strane 19

Prihláška na 28. konferenciu MoS ECAV

v dňoch 21.- 23. apríla 2017 v Modre

REFORMÁCIA

Božou mocou a modlitbou

**„Ale riekol mi: Dosť máš na mojej milosti;
lebo (moja) moc sa v slabosti dokonáva“**

(2.Korinským 12,9)

Prihláška na 28. konferenciu MoS ECAV v dňoch 21.- 23. apríla 2017 v Modre

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK - NÁVRATKA:

Priezvisko

a Meno:

---

adresa:

ulica:

PSČ, mesto:

rok narodenia:

telefón:

---

posielam zálohu €:

Člen MOS ECAV: áno - nie

---

príchod (ak spojom):

---

podpis:

Objednávka	raňajky 2,50 €	obed 5,50 €	večera 4,50 €	noclah 4,50 €
piatok 21.4.	xxx	xxx	áno - nie	áno - nie
sobota 22.4.	áno - nie	áno - nie	áno - nie	áno - nie
nedeľa 23.4.	áno - nie	áno - nie	xxx	xxx

Máte nejakú špeciálnu diétu? Ak áno, akú (pokúsime sa zabezpečiť):

Tešíme sa na stretnutie s Vami, nech Vás Hospodin Boh požehnáva!

ODOŠLITE NA ADRESU:

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program na 28. konferenciu MoS ECAV v dňoch 21.- 23. apríla 2017 v Modre

REFORMÁCIA BOŽOU MOCOU A MODLITBOU

„Ale riekol mi: Dost' máš na mojej milosti;
lebo (moja) moc sa v slabosti dokonáva“

(2.Korintským 12,9)

PIATOK – 21.4. - rokovací deň

14.30-16.00 príchod, registrovanie
a ubytovanie

16.00 otvorenie a úvodná pobožnosť
Sidónia Horňanová, seniorka BAS

17.00 rokovanie a voľby

18.00 večera

19.00 rokovanie, uznesenia

19.45 večerná pobožnosť - Ján Oslík, farár CZ Modra

SOBOTA – 22.4.

- prednáškový deň

7.30 raňajky

8.15 ranná pobožnosť –
Maroš Šefranko, farár CZ Bratislava
Legionárska

9.15 prednáška: **Litera zabíja, ale
Duch oživuje** - Lubomír Ďuračka

10.45 prestávka, občerstvenie

11.15 prednáška: **Evanjelium - jediné
a jedinečné riešenie** – Boris Mišina,
farár CZ Bratislava Legionárska

12.30 Obedňajšia prestávka

14.00 modlitebné skupiny

15.30 Semináre I. (súbežne)
- práca v 2 skupinách

1. **M. Zinzendorf a Moravská bratia** - Lubo Ďuračka

2. **Chýba mi modlitebná skupinka
v mojom okolí** - Mirka Balková

17.00 Semináre II. (súbežne)
- práca v 2 skupinách

3. **Moc a výsada príhovornej modlitby
(stáť v trhlíne)** - Stano Kocka

4. **Kľúčové dôrazy pre cirkev dnes** -
Peter Mozola

18.00 večera

19.00 večerný program - príhovor: Peter
Mozola, kaplán, vedúci UPC Mosty;
na záver modlitby, pozdravy a svedectvá

NEDEĽA – 23.4.

7.00 raňajky

9.00 služby Božie v kostole - Július Filo,
em. biskup VD ECAV

11.00 večera Pánova

12.00 obed

MILÍ BRATIA A SESTRY, pozývame Vás na **28. konferenciu MoS ECAV**, ktorá sa uskutoční v dňoch 21.- 23. apríla 2017 v Modre.

UBYTOVANIE: Školský internát pri SOŠVO (Stredná odborná škola vinársko-ovocinárska), Kostolná 3, 900 01 Modra, [www.https://svosmo.edupage.org/](https://svosmo.edupage.org/)

Ku internátu sa ide pri nemeckom ev. kostole (Kostolná), do areálu SOŠVO, popri škole, do zadnej časti areálu. Orientovať sa podľa smeroviek MoS.

DOPRAVA: Vlakom: STANICA PEZINOK: prejsť na námestie cez križovatku (5-7 min) na autobusovú zastávku smer Modra (najlepšie sa opýtať, lebo je pred námestím, na rohu pri Vinotéke Víno Pezinok).

V Modre vystupujte na zastávke Modra námestie. Ak vystúpite inde, pýtajte sa na evanjelické kostoly, alebo choďte smerom ku dvom vežiam vedľa seba. Ulica medzi budovou ev. fary a nemeckým ev. kostolom je Kostolná a vedie k areálu SOŠVO (smerovky MoS).

Ak vystúpite **NA STANICI ŠENKVICE**, autobusom do Modry zo zastávky pred stanicou (stojí v Modre rovno pri kostoloch), alebo zavolajte na faru (0903 536 418).

Autobusom: zo smeru TRNAVA aj zo smeru BRATISLAVA sa vystupuje na zastávke MODRA, Štúrova ulica (na námestí). Potom pešo ku obom ev. kostolom (sú vedľa seba) po Štúrovej ulici. Pri kostoloch zabočiť doľava, po Kostolnej. Rohový dom je ev. fara. Pokračujte ulicou, na križovatke (cesta sa rozdvaja) prejdete rovno cez bráničku do areálu SOŠVO (smerovky MoS).

Autom: Smerom od TRNAVY: na námestí v Modre pokračovať rovno dole (neodbočiť!!) smer Bratislava – tranzitná trasa pre nákladné autá. Vpravo je malá kaplnka (oproti nej sú dva kostoly vedľa seba), pri nej odbočiť doľava na Kostolnú (smerovky MoS).

Smerom od BRATISLAVY: po vstupe do Modry odbočiť na prvej odbočke doprava (naučena tranzitná trasa pre nákladné autá na smer Trnava). Prejsť rovno až po ďalšiu križovatku, tam doľava popri cintoríne – smer Trnava a rovno k námestiu. Vpravo sú dva kostoly vedľa seba, pri nich odbočiť doprava na Kostolnú (smerovky MoS).

Prihlásiť sa možno prihláškou do 10.4.2017 na adresu:

Luboslav Beňo, 044 45 Rankovce 21, najlepšie mailom: rankovce@ecav.sk

Poplatky: S prihláškou pošlite prosíme **zálohu cca 50% celkovej sumy do 10.4.2017** na účet MoS: IBAN SK31 0900 0000 0001 8266 7032. Adresa: Modlitebné spoločenstvo, Palisády 46, 81106 Bratislava. Dôležité je uviesť ako variabilný symbol Váš dátum narodenia v tvare ROKMESIACDEŇ (napr. 19531228). Pri registrácii doplatíte za stravu a ubytovanie.

V prípade akýchkoľvek problémov sa odhláste **čo najskôr!** Kto nestihne včas, najmenej 4 dni pred konferenciou, nebudeme vedieť vrátiť celú sumu. Za MoS ECAV: Výbor MoS

Prosíme o modlitby za zdar konferencie:

- za zbor, ktorý nás prijal
- za tých, ktorí nám poslúžia Slovom
- za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní
- za koordinátorov v ich obetavej práci

3.6.

Zostávame v Ňom a v Jeho spravodlivosti

1. Jána 2,28-29

Áké je tajomstvo kresťanskej stálosti, vytrvalosti a rastu? Za akých okolností kresťan prináša ovocie, ktoré sa Bohu páči, ktoré je zmysluplné a pri ktorom Božie kráľovstvo rastie?

Tajomstvom kresťanskej stálosti je **„ostávať v Kristovi.“** Tak ako to popisuje Pán Ježiš v obraze o vínnom kmeni a ratolestiach v 15.kapitole Jánovho evanjelia. Medzi kmeňom a ratolesťou je organická jednota a tá umožňuje ratolesti, aby bola plodná a prinášala ovocie. Presne tak je to aj s kresťanom: **„Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v Ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť“** (J 15,5).

To je jediný spôsob, ako vytrvať na ceste kresťana, poslúchať Božie nariadenia a Božie vedenie pre zmysluplný a z Božieho pohľadu správny život.

Pán Ježiš príde a my sa s Ním stretne-
me buď v radosť alebo v hanbu, v očakávaní, alebo zahanbení, preto **„zostávajúce v Ňom, aby sme mali dôveru, keď sa zjaví, a neboli sme Ním zahanbení pri Jeho príchode“** (1J 2,28).

Ján ďalej konštatuje, že **„Boh je spravodlivý.“** Problém je, že my nie sme spravodliví ani dobrí!

„Keď však Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všet-

ko zmyšľanie ich srdca bolo ustavične zlé...“ (1Moj 6,5).

To je realita, ktorú si odmietame priznávať. Ale, keby teraz niekto vzal naše srdce, každú jednu našu myšlienku, ktorú sme kedy mali, urobil by z toho film a premietol by ho všetkým ľuďom v našom okolí, tak by sme utiekli preč a už by sme sa nikdy viac nevrátili. Pretože sme si mysleli také zvrátené a tak skazené veci, že by sme ich nepovedali ani svojmu najlepšiemu priateľovi. Dokonca, ak by nás najlepší priateľ poznal niektoré myšlienky proti nemu, už by nebol naším priateľom. To je realita! Veď koľko sily vynakladáme na to, aby sme napríklad pred ľuďmi, na ktorých nám záleží, skryli svoje myšlienky a názory. Preto Písmo veľmi jasne hovorí, že **„všetci ľudia zhrešili“**, pretože všetci ľudia sú hriešni.

„Keď Hospodin zacítil príjemnú vôňu, riekol si: Nebudem už pre človeka preklínať zem, lebo jeho zmyšľanie je zlé od mladosti“ (1Moj 8,21).

Boh je spravodlivý!!!! My nie sme!!!! Zúfalo potrebujeme byť ospravedlnení, ale sami to nedokážeme. **„Alebo či neviete, že nespravodliví nebudú dedičmi kráľovstva Božieho? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ... A takými ste vy niektorí boli; ale dali ste sa obmyť, boli ste posvätení, ospravedlnení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha“** (1Kor 6,9-11). Krvou a obetou Ježiša Krista sme našťastie boli ospravedlnení. A to, že sa to stalo v našom živote realitou, to sa dokazuje tým, že prinášame **„ovocie spravodlivosti“** –

skutky hodné pokánia, tým, že „zostávame v Ježišovi.“

Byť spravodlivým – znamená byť ako Kristus. Pokiaľ „som v Kristovi“ ako ratolesť na kmeni, potom život Ježiša Krista musí vo mne prúdiť a plodiť charakteristické ovocie Kristovej podoby a svätosti. Byť spravodlivým znamená byť ako Kristus. Keď Pavel v liste Galatským 5,22-23 vymenúva ovocie Ducha, vykresľuje obraz Ježiša Krista. „On je spravodlivý“; vieme, že to tak je. Logickým dôsledkom toho, že ON zostáva vo mne, je život, ktorý bude stále viac charakterizovaný tým, že robíme skutky spravodlivosti. Práve takéto skutky sú najväčším dôkazom ozajstného vzťahu: „každý, kto činí spravodlivosť, narodil sa z Neho“ (1J 2,29).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju spravodlivosť, lebo máme živú nádej, že svet neskončí v úplnom blate. Nie my, ale Ty si garantom dobrej budúcnosti a Večnosti, na ktorú sa tak tešíme. Odpusť nám, že sme veľa pokazili a drž nás v Sebe, aby si mohol napraviť všetko zlo. Amen.*

Svedectvo: Ako sa mi otvorili oči a prišlo poznanie, aký je môj hriech odporný.

Rozhovor: Potrebujeme Pána Ježiša? Pomáha nám v živote? Ako?

Podporujeme sa v činení pokánia. Budme príkladom pre ostatných, aby sme nielen vyznávali hriechy, ale aj ukázali, že prichádza zmena s pomocou Ducha Svätého.

Prosme za súdnicstvo, najmä cirkevné, aby sa v ňom realizovala Božia spravodlivosť.

10.6.

Žiť v Ňom, žiť v Jeho prenasledovaní

2.Timoteovi 3,12-13

Podivný obraz sveta. Svet, v ktorom sú dobrí prenasledovaní a zlí sa vzmáhajú v zlom, zvädzajú a sami sú zvädzaní.

Poznáme ho dobre z vlastnej skúsenosti. Občas sme z toho smutní, inokedy ľahostajní, nevšímame si, čo sa deje, hlavne že nejako prežívame. Apoštol nás však nenecháva na pokoji, ale nás vyrušuje. Predkladá nám ten predivný obraz sveta, v ktorom žijeme, ktorého sme súčasťou, ba v ktorom neraz pripievame na nesprávnej strane. Núti nás, aby sme sa rozhodli, na ktorej strane chceme stáť a núti nás, aby sme rozmýšľali, prečo je svet taký, aký je a čo s tým môžeme urobiť.

Príčinu tohto stavu poznáme: je to hriech, nesprávne rozhodnutie stvoreného človeka. Až ma zamrazí, keď si uvedomím, aké následky majú moje nesprávne rozhodnutia – často sú nenapraviteľné. A ako ich je veľa. Radšej na ne nemyslím a všimam si chyby druhých.

Najradšej však myslím na Veľký piatok a na lásku nášho Pána a Spasiteľa, ktorý vstúpil do tohto sveta, do takéhoto sveta, aby tento stav zmenil. Som šťastný, že som nášho Pána a Spasiteľa spoznal, že som uveril a žijem v Jeho láske.

Ale práve tu mi zaznieva apoštolovo slovo: **ktorí chcú pobožne žiť v Kristovi Ježišovi, budú prenasledovaní ...** Prečo je to tak? Prečo sú pobožní prenasledovaní a zlí sa rozmáhajú v zlom?

Odpoveď mi dáva evanjelium: **Lebo tak Boh miloval svet, že svojho Syna dal...**

To je totiž spôsob, ktorý si zvolil Boh na obnovu stvorenia, na obnovu lásky v ľudskom srdci. Boh to skúšal všelijako, aj potopou, napokon prehovoril vo Svojom Synovi (Žd 1,1). Napokon sa rozhodol liečiť svet láskou. Lebo choroba sveta si vyžaduje toto liečenie; ukazuje sa, že toto je jediný spôsob záchranu človeka. Totiž láska, obetovanie sa pre druhého, nielen pre dobré, ale aj pre zlého (R 5,8). Milovanie aj nepriateľov (Mt 5,44). A preto tí, ktorí nasledujú Ježiša, Syna Božieho, ktorí chcú žiť pobožne, idú tou istou cestou, ktorou išiel ON. Lebo to je tá dobrá, ale úzka cesta a tesná brána.

Tí zlí a podvodníci, to sú vlastne tí, ktorí potrebujú záchranu, ktorí sú ešte smrteľne chorí, len o tom nevedia. Hľadajú šťastie na všetkých ostatných cestách, len tú jednu obchádzajú. Vysmievajú sa z tých, ktorí ňou kráčajú vlastne aj v ich záujme. Vzmáhajú sa v zlom v domnienke, že nájdu šťastie a zmysel života. Ale sú zvädzaní a preto zvädzajú aj iných.

Čo my s tým môžeme urobiť? Zmeniť zmýšľanie a nedať sa pomýliť ani zviestí správaním bezbožných. Vytrvať na dobrej ceste nasledovania nášho Pána – vo vedomí, že sme aj na správnej ceste, aj ideme správnym smerom – k cieľu večného života do Kráľovstva nášho Kráľa. Amen.

Rozhovor: O tom, ako rozumiem životu okolitého sveta, čo a nakoľko ma v ňom mýli. Ako odpovedám na provokačné otázky kam a ako vediem svoje deti, svojich blízkych.

Modlitba: *Bože náš Otče nebeský, často nerozumieme okolitému svetu,*

ani nášmu životu. Často bývame smutní a skleslí a deprimovaní tým, ako sa správajú zlí a podvodníci a ako sa voďí zbožným nasledovníkom Ježiša Krista. Posilni nás, prosíme, vo viere – pravej a živej a tvorivej a kráčajúcej verne v stopách nášho Pána. Aby sme vedeli dávať odpovede sebe i svojim blízkym aj svojmu okoliu v duchu pravdy a lásky a nádeje, ktorú máme v Tebe. Ďakujeme Ti a oslavujeme Tvoje sväté meno, že konáš dielo spásy medzi nami a v nás. Amen.

Josef Grexa

Prosme za prenasledovaných kresťanov vo svete a Hlas mučeníkov.

17.6.

Vedme ľudí k dokonalosti v Kristovi

Kolosenským 1,25-29

Príliš sme si zvykli na lacnú milosť: „Som nedokonalý a čo má byť? Veď všetci sú! Všetci prideme na spoveď, pán farár nejako donúti Boha, aby nám to odpustil a je to!“

Samozrejme – je dobré prijať odpustenie na spovedi, ale pamätajte, že Boh nám ho nedáva, aby sme zneužívali milosť (Júda 1,4), ale aby nás uvoľnil pre konanie dobra, na ktoré sme boli pripravení:

Ef 2,8-10: „**Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil. Veď sme Jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv uspôsobil chodiť.**“

Počuli ste už človeka, ktorý hovorí: „Mne už nemôže Ježiš odpustiť, tak mi

ostáva len sa tu zabávať dovtedy, kým pôjdem do pekla!“?

Mýli sa. Niet takého hriechu, aby ho Kristus neunesol na pleciah. Len keď Ježiša odmietneme, skončíme v zatratení...

Takýto človek stratí veľa času. Času, ktorý mohol venovať dobročinnosti. Mohol zápasiť na modlitbách. Namiesto toho sa viac a viac topil v hriechoch.

Keď však pochopí, že spasení sme z viery, získa novú nádej, že predchádzajúce prestúpenia sú preč: **„ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové“** (2 Korintským 5,17)

Čo je však najdôležitejšie: získava Krista. Už je v ňom. Čo to znamená, byť v Ježišovi? Predsa dovolíť Mu, aby konal cez nás. Keď viem o sebe: *„Takýto som! Tu by som zlyhal“*, ale napriek tomu vykonám niečo dobré. Kristova dokonalosť sa tak dostane do sveta.

Keď Pavol činil ľudí dokonalými, nevyužíval Zákon. Ten je silou hriechu (1 Korintským 15,56). Kolkokrát sme videli ľudí, ako idú z kázne a robia opak toho, čo počuli? Dokonca aj kazateľom sa to stáva, pokiaľ zvestujú zákon. A v čom je problém? Kto dôveruje Zákonu, dôveruje sebe, že ten Zákon naplní.

My však musíme veriť Ježišovi, že On to dokáže. On bude dávať seba a svoju dokonalosť do nášho života. On bude žiť v nás a cez nás. Oplatí sa to. Stratíme síce imidž v očiach sveta, ale svedomie nebude zaťažovať a Ježišova láska, ktorá prichádza s Ním, je úžasná.

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Pane Ježiši, že nás chceš viesť životom od dobra ku dob-*

ru. Odpusť, že si niekedy radšej zvolíme prázdno, než teba. Odpusť, že niekedy veríme sebe a nie v Teba. Prosíme, stále buď v nás a drž nás v Tebe.

Svedectvo: Ako ma Ježišova prítomnosť robí dokonalejším.

Rozhovor: Čo je v strede vesmíru? My a naša spása, alebo Boh, ktorý síce spásu dáva, ale aj s Jeho Duchom, čo nás premieňa a vedie?

Podporujme sa modlitbou jeden za druhého. Aby cez nás ľudia naokolo spoznávali Kristovu dokonalosť.

Prosme za školy, hlavne evanjelické. Aby v nich deti a študenti zažívali Kristovu dokonalosť u učiteľov, ale aj u seba.

Peter Dubec

24.6.

Nové stvorenie v Kristovi

2.Korintanom 5,17

„Preto ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli a nastali nové.“

Milovaní Pánom Ježišom! To je taká veľká udalosť, keď si nás Boh privinie na Svoje srdce, vymaní z temnoty sveta a stávame sa Jeho! V tom momente adopcie za Božie dieťa sme dostali nielen lístok do nebeskej vlasti, ale i novú myseľ, nové srdce, nového ducha – Božieho. Stali sme sa novým stvorením. Sme v novej rodine, Božej! Sme zachránení! Ak si toto uvedomíme, že sa nám dostalo OBROVSKEJ MILOSTI, lebo sme spasení, teda zachránení pre večný život, tak sa budeme nášho Záchrancu držať, budeme túžiť len po tom, aby sme Mu boli milí.

Na tejto duchovnej ceste však satan nespí a on vie, že sme zraniteľní, slabí, hriešni, máme radi pohodlie a zábavy... Preto, milovaní v Kristovi, POZOR!

Ako je nemožné spojenie svetla s tmou, tak nemôže byť v nás v nedeľu Boh a cez týždeň svet. Ak sa veriaci o takéto spojenie predsa len pokúša, že jednou rukou sa drží Krista a druhou sveta, vzdáva sa výsad Božieho dieťaťa. Boh nás pred akýmkoľvek zväzkami so svetom varuje veľmi prísne. Prečo?!

Tak ako pozemský dobrý otec svoje dieťa varuje pred nebezpečenstvom, tak náš Nebeský Otecko nás varuje dôrazne preto, lebo vo svete vládne satan a všetko, čo je vo svete, je pod jeho vplyvom. Preto ak koketujeme so svetom, dávame v našom živote priestor satanovi a Boh sa do nás nemôže vkladať. Nemôžeme patriť aj Bohu, aj satanovi!

A predsa je veľa kresťanov, ktorí sa so svetom rozlúčiť nechcú. Takíto kresťania nemajú chuť čítať Bibliu, modliť sa v komôrke, venovať čas Bohu. Láka ich viac svet. Sú ľuďmi, ktorí majú spôsob pobožnosti, ale svojimi životmi moc viery zapierajú (2.Tim 3,5). Viac ako Boh a čas s Ním ich zaujímajú zábavy, bezduché seriály, neúmerne veľa času venujú športovým podujatiam či iným hrám. Toto sú prejavy poslednej doby. Čičkať svedomie návštevou kostola a cez týždeň sa nijako nelíšiť od pohanov, to je Bohu ohavnosťou!

Ale ty, milovaný brat, sestra, od všetkého takéhoto utekaj! Ak si nové stvorenie v Kristovi, denne pod kríž Kristov prichádzaj v pokání za seba, svojich milých i celý svet. Denne sa do Krista oblie-

kaj, aby si bol Jeho soľou a svetlom. Lebo tento svet potrebuje veľa svetielok Božích, ktoré zasvietia do srdc hynúcich ľudí.

Želám nám všetkým hlad po Bohu, aby sme sa Ním denne sýtili zo Slova Božieho, tešili sa na spoločné chvíle so svojím Bohom v našej komôrke a On sám nás bude meniť viac a viac na Svoj obraz. Budeme novým stvorením, ktoré bude milovať Krista viac a viac a viac, nielen slovami, ale opravdivo. A potom nás Boh požehná a privinie si nás k srdcu, ako dobrá mama svoje deti. A my už nič tak nebudeme chcieť, ako byť Jeho.

„Hospodina čakávam, na Jeho slovo čakáva moja duša. Na Pána čaká moja duša viac ako strážnici na ráno“ (Ž 130,5-6).

Svedectvo: Je veľmi osožné sa navzájom zdieľať so svojimi skúsenosťami, ako sme vybojovali a oslobodili sa od vplyvov zlého, napr. od telenoviel a iného plytvania časom..., od strachu, malomyseľnosti... Ako si pestujeme vieru a dôveru v Pána.

Rozhovor: Rozprávajme o tom, ako s pomocou Božou bojujeme s túžbami tela, aby sme správne vykupovali čas a boli Božími dieťkami v každom okamihu.

Modlitba: *Pane náš, na Teba denne čakať chceme, Tvojím slovom sýtiť hladnú dušu, byť noví a v Tvojom svätom mene žiť denne na slávu Tvoju. Pomôž nám k tomu z milosti Tvojej, drahý Pane náš, amen.*

Danka Zubčáková

Prosme za misionárov v zahraničí. Nech ich Boh chráni a vedie. Prosme tiež za Petra Jaška, ktorého uväznili v Sudáne.

■ Modlitba podporená pôstom

Joel 2,12-14

„Teraz však – znie výrok Hospodinov – vráťte sa ku mne celým srdcom a pôstom, plačom a nárekom! Roztrhnite si srdcia, a nie šaty, vráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, lebo je milostivý a milosrdný, zhovievavý a hojný v milosti, lebo Mu je ľúto spôsobiť pohromu. Kto vie, či sa opäť nezľutuje a nezanechá za sebou požehnanie, takže bude pokrmová obeť a úľatba pre Hospodina, vášho Boha.“

Máme pred sebou krásny, hlboký termín „roztrhnúť si srdcia“. Čo nás nazo-
vazaj prinúti „roztrhnúť si srdcia??“ nie odev, nie silné gestá, – postoj srdca, rozhodnutie potvrdené životom a opreté o slovo Božie, nie o pocity. Prorok volá po srdciach, ktoré sú zdrvené žiaľom a ktoré túžia po pokání – zmene : „**Bohu milou obeťou je duch skrúšený; Ty, Bože, nepohádaš srdcom skrúšeným a zdrveným**“ (Ž 51,19).

Pôst, plač, nárek – nástroje, ktorými dokážeme sebe a ukážeme Bohu, že to myslíme vážne zo svojim kresťanstvom.

Prečo sa v cirkvi tak málo hovorí a káže o pôste? Napriek tomu, že v Starej aj Novej zmluve sa o pôste jasne vyučuje a aj sa používa, dnes sa v cirkvi na túto tému hovorí minimálne. Možno je to preto, že v dobe konzumu, zábavy, dostatku, jednoducho témy o sebazaprení, odriekaní, obeti nie sú populárne. A možno je to preto, že sme sa nechali diablom oklamať, aby sme taký dôležitý „nástroj“ pri hľadaní Božej blízkosti, pri videní našej hriešnosti a taktiež nástroj pokánia, podcenili a úplne zo svojej kresťanskej praxe vylúčili. Diabol vie, aký je pôst spojený s modlitbou pre neho nebezpečný, preto urobí všetko preto, aby nám ho

znehutil, „znemodernil“, odradil nás od tejto biblickej praxe.

Mojžiš sa postil 2x po 40 dní, až mu tvár žiarila Božou slávou (2M 9,9,18). Jozua sa postil po porážke pri Aji (Joz 7,6). V dobe sudcov aj v dobe Samuela sa postil celý Izrael (1Sam 7,6,12). Dávid praktizoval pôst veľmi často – pred svojim ustanovením za kráľa, keď bolo na smrť choré jeho dieťa, keď boli chorí jeho nepriatelia (Ž 35,13), či kvôli hriechu svojho ľudu. Jóšafat, Eliáš, Ezdráš, Nehemiáš, Ester, Daniel... o všetkých vieme, že sa postili.

Pôst bol mocnou a požehnanou „stratégiou“ prvotnej cirkvi a bol prítomný v životoch mnohých vodcov. Vidíme to pri Pavlovi, ktorý sa modlil s pôstom v každom zbore (Sk 14,23). V knihe Skutkov vidíme pôst v praxi: „**A keď slúžili Pánovi a postili sa, povedal Svätý Duch: Nože mi oddelíte Barnabáša a Saula ku dielu, ku ktorému som ich povolal**“ (Sk 13,2). Zbory novozmluvného charakteru nemôžu vznikáť, upevňovať sa a rásť žiadnym iným spôsobom.

Epifanus, biskup zo Salamis (narodený 315) napísal: „*Kto by nevedel, že pôst štvrtého a šiesteho dňa v týždni zachovávajú kresťania celého sveta.*“ V 13. storočí prechádzal talianskymi ulička-

mi František z Assisi a spieval, kázal, svedčil, modlil sa a postil, pokiaľ tisíce mladých ľudí nenašli záchranu v Bohu. Martina Luthera kritizovali, že sa príliš postí. John Knox sa postil a modlil, dokiaľ kráľovná Mary nepovedala, že sa jeho modlitieb bojí viac než všetkých škótskych armád. Skúsme čítať a študovať životy našich predreformátorov a reformátorov – u drvivej väčšiny z nich nájdeme hlboký modlitebný život podporený pravidelnou praxou pôstu.

John Wesley sa podľa vzoru prvotnej cirkvi postil 2x týždenne až do popoludňajšieho olovrantu. Všetkých svojich nasledovníkov vyzýval, aby robili to isté. Hovoril, že akonáhle by sa prestal postiť, začal by kliať a nadávať, pretože: „*človek, ktorý sa nikdy nepostí, nejde po ceste do neba o nič viac, ako človek, ktorý sa nikdy nemodlí.*“ Johathan Edwards sa tak postil a modlil, že niektorí ľudia hovorili, že bol taký zoslabnutý, že skoro nedokázal stáť za kazateľňou, ale pohl Novým Anglickom k Bohu vo veľkom prebudení.

Všade okolo nás zúri duchovná vojna. Je čas pre duchovný boj za ľudí aj národy, ale telesní kresťania dávajú prednosť promenáde. Je čas pre jednotu, ale telesnosť podporuje samú seba. Potrebujeme jednať v moci Ducha Svätého, ale telesné „ja“ dáva prednosť rečeniu. Je čas pôstu a príhovorných modlitieb, ale kresťania dávajú prednosť formám a oslavám (Iz 22,12-13).

Biblický pôst je určitou formou sebazaprenia pre Pána Ježiša a Jeho kráľovstvo. Ide o zámerné odoprenie si určitého alebo každého jedla s duchov-

ným zámerom. Čas, ktorý by sa za iných okolností venoval jedlu, je venovaný rozjímaniu nad Písmom či jeho štúdiu, a hlavne modlitbe. Postiť sa dá aj od iných vecí, ktoré nás oberajú o čas, napr. televízia, voľnočasové aktivity, či spánok (Ježiš sa často postil od spánku, aby mohol viac času – celé noci, či včasné rána – tráviť so Svojím Otcom).

Niekoľko cieľov a zameraní pôstu:

POSTIME SA, ABY SME SA PÁČILI BOHU. Aby sme sa Bohu priblížili. Preto, že je pre nás taký vzácný a dôležitý, že nám za to stojí, že Mu chceme dať niečo vzácné a dôležité – svoj čas, svoje túžby – to, na čo máme prirodzene nárok – dáme to Jemu tak, že sa toho zriekneme. V Zachariášovi 7,5 sa píše: „*Povedz všetkému ľudu zeme i kňazom a vrav: Keď ste sa postievali a smútili ste piateho a siedmeho mesiaca, a to už sedemdesiat rokov, či ste sa to azda mne postili?*“

POSTIME SA AKO ODPOVEĎ NA BOŽIE POVOLANIE. Sme povolání, aby sme Bohu slúžili. Pôst sa označuje ako služba Bohu v Lk 2,37 a Sk 13,2. Ak sa nikdy nepostíme, našej službe niečo dôležité chýba.

POSTÍME SA, ABY SME SA PRED BOHOM POKORILI. V Biblii sa často spája pôst s pokáním (1Kráľ 21,27; Ž 35,13). Pokánie nám umožní cítiť a vidieť prázdnotu nášho srdca, našu nedostatnosť a závislosť na Bohu. Tu môžeme pochopiť a precítiť Pánove slová: „*Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť*“ (J 15,5). Boh práve „*pokorným dáva milosť*“ (Jk 4,6). Pôst

je jedným zo spôsobov, ako sa „**pokoriť pod mocnú Božiu ruku**“ (1Pt 5,6).

POSTIME SA V RÁMCI SEBAKÁZNE A SEBADIPLÍNY SVOJEJ DUŠE.

John Wesley tiež veril a učil, že Božiu tvár môžeme hľadať len modlitbou a pôstom. Nasledovník Pána Ježiša musí byť poslušný učeník a kresťan – „kristovec“. Pravidelné modlitby a pôsty sú prirodzenou súčasťou života ľudí, ktorí nasledujú Pána Ježiša Krista. Sú normálnou, prirodzenou metódou,

ako sa priblížiť Bohu, skúmať sa pred Ním vo svetle Písma. Je to spôsob, ako vziať na seba kríž a nasledovať Ježiša (Mt 16,24).

Pamätajme, že „metódy“ a spôsob života a zbožnosti apoštolov a mužov a žien Písma sú platné aj dnes. Satan pôst nenávidí, ale Boh sa k nemu priznáva. Prijmeme preto v tejto, pre cirkev tak ťažkej dobe, Božiu stratégiu a pripojme k našej modlitbe aj pôst.

Mgr. Stanislav Kocka

POMOHOL VÁM BOH? ČIŇTE POKÁNIE

Máme svedectvo: „*Boh mi pomáha!*“? Áno?

Tak je to dobre. Buďme Mu za to veľmi vďační. Ale naozaj vďační. Až tak, že nás Jeho dobrota povedie ku pokániu (Rím 2). Kto viac dostal, má viac dať (Lukáš 12,48). Nemyslím tým na obchodovanie s Bohom, ale na oživené srdce. Keď sa v nás obnovuje obraz dobrého Boha, máme túžbu konať dobro. A všetko, čo máme, chceme dať do práce na správnom diele.

Nech nás teda nasledujúce slová povedú ku pokániu – vyznaniu hriechov, ale aj ku čineniu dobra pod vedením Ducha Svätého: Matúš 11,23-24: ***A ty, Kafarnaum, budeš sa vari až do neba vyvyšovať? Zrútiš sa až do podsvetia. Keby sa v Sodome stali divy, ktoré sa stali v tebe, stála by až dodnes. Ale vravím vám, že ľahšie bude v deň súdny Sodome ako tebe.***

Čím viac sa na niečo spoliehame, tým viac sa sklame, pokiaľ Boh nie je na prvom mieste v našom živote.

Peter Dubec

NEOBZERAJ SA, PANI LÓTOVÁ!

(sem je možnosť vpísať si vlastné meno .....)

Gen 19,15-26

Po prečítaní vybraného textu z Biblie si možno poviete: „*Tento príbeh som už počul tisíc ráz!*“ A práve pre toto milujem Božie Slovo! Hocikoľko-krát si Ho môžeme čítať a vždy nám odkry-

je iné tajomstvo. A môžeme si Ho čítať nespočetný-krát a predsa aj tak nikdy nepochopíme Božiu myseľ. Lebo Jeho myšlienky sú nad naše myšlienky, a to je úžasné!

Anjeli vyzývajú Lóta, aby opustil Sodomu a Gomoru, pretože tieto mestá Boh chce zničiť pre ich hriechy. Lóta a jeho rodinu Boh chce zo Svojej milosti zachovať a vyvieť na vrch. To je úžasné zaslúbenie aj pre nás: ak uveríme v Pána Ježiša, budeme zachránení nielen my, ale aj naši blízki. (Sk 11,14). V Lótovi môžeme objaviť seba samých, keď začína vyjednávať s Bohom: „*miesto na vrch utečiem len do tohto malého blízkeho mesta!*“ Takto si aj my chceme uľahčovať našu duchovnú cestu, keď nás niekam Boh posielá a my si to chceme skrátiť. Často si myslíme, že sme od Neho múdrejší a veci chápeme lepšie. Ale vďaka, že máme takého skvelého Otca, ktorý má s nami strpenie, aj keď by sme si zaslúžili „*poza uši*“. Boh dovolil Lótovi nájsť útočisko v mestečku Coár. Tu môžeme vidieť Božie srdce: s ohľadom na jedného človeka ponecháva celé mesto. To platí aj dnes pre nás: sme povolani ako zástupcovia Božieho kráľovstva, ktorí máme prinášať ľuďom evanjelium, aby všetci ľudia prišli k spásu. Ak si to uvedomíme, naplníme Božiu vôľu, ktorá je, aby nikto nezahynul. Bohu na každom záleží, nechce stratiť ani jedno Svoje stvorenie (1Tim 2,4).

Od anjela dostáva Lót výzvu, aby sa pre záchranu svojej duše nezastavoval na rovine a ani sa neobzeral. Je to pre nás obrovské napomenutie: v duchovnom živote je dovolené kráčať len vpred a nie sa zastavovať alebo sa obzerať za starými vecami, ktoré sme už raz zanechali. Lótova žena sa obzrela a sta-

lo sa to pre ňu osudným: stal sa z nej solný stĺp. V niektorých situáciách je potrebné sa občas obzrieť za seba, napr. ak počujeme nejaké zvuky za chrbtom, auto, krik a pod., lebo nám to môže zachrániť život, ale nikdy sa nemáme obzerať za starým JA, za vecami, vlastnosťami, zlovykmi apod., ktorých sme sa už raz vzdali, keď sme sa rozhodli kráčať po úzkej ceste s Pánom Ježišom. Nemôžeme však súdiť ani pani Lótovú, možno sa obzrela, lebo počula nejaké hrozné zvuky za svojím chrbtom, možno bola len zvedavá, čo sa to tam deje... Ale ten fakt, že sa premenila na solný stĺp, poukazuje skôr na to, že jej bolo ľúto za tým, čo zanechala v Sodome. Mnoho kresťanov správne vykročí, ale keď sa zastavia a obzrú za „Sodomou“, z ktorej utiekli, stanú sa stĺpom. Síce solným, čo by pre nás teoreticky nemuselo nič zlé znamenať, veď nám Pán Ježiš hovorí, že máme byť soľou pre túto zem. Ale iste nás nechce mať takým nehybným stĺpom, ktorý si On nevie použiť pre Božie kráľovstvo.

Preto, drahý brat, drahá sestra, poďme ku krížu Pána Ježiša a vyznajme Mu, čo nás trápi a čo nás zastavuje na našej duchovnej ceste, vyznajme Mu, že sú tu ešte veci, za ktorými je nám ľúto, že sme ich museli zanechať v „Sodome“ a dajme sa preskúmať Duchom Svätým, aby sme ožili a nestali sa (či neostali) solnými stĺpmi! Amen.

„Ježiš mu však povedal: Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nehodí sa pre kráľovstvo Božie“ (Lk 9,62).

Alica Pipperová

PRAVIDELNÁ STRAVA...

Prednedávnom som bol v nemocnici. Operácia žlčníka. Deň predtým mi vyprázdnil črevá a nechali ma bez stravy. Potom tiež. Keď som potom dostal riedku polievku, ťažko som ju tlačil do seba. Potrava je pokrmom pre telo a Božie slovo

pre ducha. Ak ho necháme dlhšie bez potravy, má problém vydržať na kázní. Má problém vstrebať múdrosť z Biblie. Preto nezanedbávajme pravidelné čítanie Písma, spoločenstvo a modlitbu.

Peter Dubec

PROFIL KREŠŤANA

Život kresťana by mal byť transparentný a čitateľný pre všetkých. Práve preto by mal mať určité vlastnosti, ktoré vníma okolitý svet pozorne. Jedným zo životných profilov by mohol byť aj takýto – štvorkrokový:

1. Kresťan má mať vlastný názor, ktorý si formuje v konfrontácii skutočnosti s Písmom, Božím slovom.

2. Kresťan sa má snažiť tento názor verejne prezentovať. Nemá ho len pre seba, ale aj pre svoje okolie.

3. Keď zistí, že jeho názor okolie neakceptuje, má sa usilovať oň zabojovať. Kul-

túrnym, skôr tichým a pokorným spôsobom, rozhodne nie krikom a osočovaním iných.

4. Keď si uvedomí, že jeho názor nie je správny, má sa ho zrieknuť a akceptovať názory iných, ktoré sa ukazujú lepšie, ako ten jeho.

Je tu ešte piaty malý krôčik: Ak zistí, že jeho názor je správny a napriek tomu ho neprijímajú, ma v trpezlivosti očakávať príhodnú chvíľu na jeho prezentáciu. Pán Boh mu ju určite pripraví.

Jozef Grexa

KONZUMÁCIA PSEUDOCHARITY

Počujeme v televízii správu: „*Imigranti umreli v aute pri Slovensku.*“

Hneď o tom diskutujeme a cítime sa povznesene: „*Aký som dobrý, aký mám správny názor. Zachraňujem svet.*“ – ale nezachraňujeme nič. To by sme museli nejakého migranta nezištne ubytovať u seba a starať sa o jeho telo, ale hlavne ducha. Vtedy by bol pocit dobre vykonanej práce namieste.

Podobne je to aj s kázňami – koľkí ľudia nadšene počúvajú – konzumujú

emócie, ale nemenia život... Keby som len písal o láske a nesnažil sa budovať vzťahy s ľuďmi, ktorí mi za to nič nemôžu dať (bezdomovci, chudobní...), tak je to o ničom. Budovalo by to moju pýchu – mal by som pocit, aký som dobrý, ale nevedlo by ma to ani k pokánaniu, ani ku skutočnej múdrosti a láske.

1 Ján 3,18: ***Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a opravdivo.***

Peter Dubec

NASLEDOVANIAHODNÝ PRÍKLAD

Niekoľko týždňov ma fascinuje jedna vec a síce, že z príkladu druhých ľudí sa môžeme mnoho vecí naučiť. To, ako a čo iní robia, nás môže inšpirovať k tomu, aby sme konali podobne. Príkladov je veľa, dobrých aj zlých. Hneď od útleho detstva vidíme príklad správania sa našich rodičov, neskôr sme obrusovaní učiteľmi, priateľmi, spolužiakmi či kolegami. Príklady nájdeme aj v školských laviciach, keď si napríklad v matematike osvojujeme základné princípy a na viacerých príkladoch si ukazujeme ich funkčnosť.

Ten najlepší príklad nám dal Pán Ježiš Kristus a čítame o ňom v 1. liste Petra, v druhej kapitole, v 21 verši: lebo na to ste boli povolani; pretože Kristus trpel za vás, dal vám príklad, aby ste nasledovali Jeho šľapaje.

Verš predtým hovorí o utrpení kresťanov, a vzápätí nasledujúci verš potom hovorí o utrpení Krista.

Pán Ježiš nám dal krásny príklad, ktorý môžeme nasledovať. Nielen v utrpení, ale aj v láske, takpovediac v každej jednej životnej oblasti. Jeho život zanechal hlboké stopy v histórii dejín. A my máme tú výsadu nasledovať Jeho šľapaje. To, čo On už zažil, môžeme zažívať aj my.

A krásne je na tom to, že mnohí tou Jeho cestou aj idú.

A ešte krajšia je skutočnosť, že tí ľudia, ktorí ňou idú, sa jednak učia kráčať podľa Ježišovho príkladu, na druhej strane sa však pre druhých sami stávajú príkladom.

To je dvojitý zásah. Dotyk Pána Ježiša na ľudskom živote sa premieta do nasledovania Boha na ďalšej životnej púti človeka, ktorý v pokornej túžbe za Láskou šíri príklad svojho Vykupiteľa iným ľuďom.

Aj v mojom živote existujú ľudia, ktorí mi dávajú príklad, ako nasledovať Pána Ježiša a ako vytrvať.

Môžeme byť za týchto ľudí vďační a modliť sa za nich. Ešte viac môžeme byť vďační za príklad Pána Ježiša.

V neposlednom rade môže vyvierat' vďačnosť z nášho srdca preto, lebo Pán Ježiš sa dotkol aj našich životov, aj nás si používa byť dobrým príkladom pre druhých, hoci si to mnohokrát neuvedomujeme.

Preto môžeme znova upriamiť zrak aj dnes na Pána Ježiša Krista, ktorý je tým najlepším príkladom a ktorý má moc vyriešiť akýkoľvek príklad, ktorý sa nachádza v našom živote. U Pána Ježiša je vždy riešenie.

Monika Ficová

ČO JE FAŠIZMUS A AKO NAŇ REAGOVAŤ?

Prečo vlastne ľudia vstúpia do extrémistickej organizácie?

- Má víziu
- Cítia sa byť ohrození
- Vnímajú silnú spolupatričnosť

- Potrebujú vodcu
- Túžia na napraviť veci.

Voči nim sa môžeme postaviť negatívne – vyhlasovať: „Sú to fašisti!“, „Trebá ich zavrieť.“, „Bojujme proti nim!“...

Obyčajne nemá význam písať, že sú fašisti, lebo to aj tak všetci vedia, čo nie sú zaslepení. A v zaslepených len posilníme pocit ohrozenia, čo ich ešte viac primkne k vodcovi. Výzvy na boj pomôžu „firerovi“, aby tiež na boj vyzýval. Tým v nás posilní pocit ohrozenia, túžbu napraviť veci, zjednotí nás to a sústredí na tých z nás, čo najviac kričia. Tým sa stupeň extrémizmu zvyšuje aj v nás.

Svet má len tento neúčinný liek. Ježišova odpoveď je však iná.

Matúš 5:44-48 Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov, dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú a vám sa protivia; aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach; veď On dáva vychádzať slnku na zlych aj na dobrých a zosiela dážď na spravodlivých aj na nespravodli-

vých. Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, aká vám za to odmena? Či nerobia to isté aj colníci? A ak pozdravujete len svojich bratov, čo zvláštne robíte? Či nerobia to isté aj pohania? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský.

Buďme teda dokonalí v Kristovi. Potom budeme mať víziu – Jeho víziu. Ľudia Ho stretnú v našom konaní – spoznajú skutočného mocného a dobrého Vodcu. Stratí sa pocit ohrozenia, lebo oživený duch má istotu spasenia. Láska Kristova daruje tú správnu spolupatričnosť...

Keď teda ponúkneme tieto veci v dokonalej podobe, zranená a zneistená mládež nebude musieť hľadať nedokonalého firera.

Nezabúdajme však, že na to treba zmeniť SVOJE srdce a vyhádzať SVOJE brvná z oka. Oplatí sa to však, lebo po zmene a vyčistení zraku lepšie vnímame Božiu lásku.

Peter Dubec

O DETSKEJ MISII NA SLOVENSKU

Modlitby položili základ pre prácu Detskej misie. Po 2. svetovej vojne sestra Milada Droppová, Američanka českého pôvodu, rozbiehala u nás túto prácu, kým sa k moci nedostali komunisti. Potom bola evanjelizačná práca s deťmi zakázaná a sestra Droppová vyhostená z krajiny. Keď sa v roku 1968 na chvíľu uvoľnili pomery, bol zorganizovaný v rakúskom Salzerbade kurz pre pracovníkov s deťmi. Z Československa sa ho zúčastnilo niekoľko desiatok účastníkov. Keď sa učitelia pýtali účastníkov, čo by mohli v našej krajine robiť, tak pri otázke na rozdávanie traktátov všetci záporne pokrútili hlavou. Podobne pri otázke na letné tábory, evanjelizácie na sídliskách, pravidelné Kluby Dobrej zvesti pre deti, na korešpondenčné kurzy. Ale pri jed-

nej otázke nadšene prikývli – že sa môžu za deti modliť. Po kurze sa na mnohých miestach Československa rozbehli modlitebné skupinky, ktoré sa modlili za prebudenie mladej generácie. Boh milostivo vypočul tieto modlitby. Mladí ľudia začínali prichádzať k Pánu Ježišovi. Potom prišla nežná revolúcia a mnoho mládežníkov, detí a dorastencov našlo v Pánu Ježišovi svojho Spasiteľa. Toto modlitebné hnutie za prebudenie mladej generácie pokračuje od konca 60-tych rokov až doteraz. Každú nedeľu o 21:00 sa kresťania po Slovensku modlia za prácu s deťmi a mládežou. Sme veľmi vďační každému bratovi a sestre, ktorý vedie tento modlitebný zápas s nami. Milý brat, milá sestra, pokiaľ si o týchto nedelňých večerných modlitbách nevedel

a chcel by si sa k nim pridať, radi Ti budeme posilať náš informačný list, v ktorom nájdeš modlitebné námety za prebudenie mladej generácie na Slovensku.

„Jeden život čoskoro pomínie, ale len to, čo je spravene pre Krista, zostane navždy.“
Charles Studd

Charles Studd bol ako mladý muž povolaný Pánom Bohom, aby išiel niest evanjelium ľuďom do ďalekej Číny. Evanjelium, dobrú správu o Pánovi Ježišovi Kristovi a o Jeho golgotskom víťazstve.

Možno nám napadne: Čína, to je niečo! To bolo vtedy naozaj veľké misijné pole. Medzitým sa však aj kedysi kresťanská Európa stala veľkým misijným poľom. Okolo nás žije veľa detí, ktoré nepoznajú pravdy evanjelia. Pred Vianocami počas programu na jednej nitrianskej škole sme sa spýtali detí, ko-ho narodeniny si pripomíname na Vianoce? A deti jednohlasne odpovedali: „Mikuláša!“ Aj preto vidíme v službe zvestovania evanjelia deťom veľkú naliehavosť.

Detská misia má od svojho vzniku 3 ciele: evanjelizovať, podporovať v duchovnom raste a pomáhať zaradiť sa do miestnych cirkevných zborov. Tieto tri ciele chceme naplňať v spolupráci s cirkevnými zborními. Zbor sa môže za deti modliť, zbor môže vyslať dobrovoľníkov do služby deťom, Detská misia dobrovoľníkov vyškolí, poskytne im materiály na vyučovanie a rada pomôže pri rozbehnutí Klubu Dobrej zvesti, či pri organizovaní tábora. Mottom našej práce je verš Mt 18,14: „**Tak nie je vôľa vášho nebeského Otca, aby zahynul čo i len jeden z týchto maličkých.**“ Pánovi záleží na každom dieťati. Len na prvom stupni základných škôl je na Slovensku 260 000 detí. Detská misia má pripravené materiály pre vyučovanie detí od 3 rokov až po 18-ročných dorastencov. V tomto

vekovom rozpätí žije na Slovensku 870 000 detí a dorastencov. Koľko z nich patrí Pánu Ježišovi? Možno 10 tisíc či 30 tisíc alebo 50 tisíc? Asi všetci tušíme, že sú to privysoké čísla. A čo tí ostatní? Toto je naše misijné pole, toto je naša Čína. Sme nesmierne vďační Pánovi, že stále trvá čas milosti a On otvára dvere pre zvestovanie evanjelia. Počas minulého roka sme smeli priniesť 7050 deťom zvest' evanjelia. Pred Vianocami sa otvorili dvere na 38 základných školách po celom Slovensku a my sme smeli hovoriť o záchrane v Ježišovi Kristovi 3970 žiakom. Sme vďační za to, že nám Pán pridal v minulom roku i dvoch nových spolupracovníkov – Davida Spodniaka pre prácu v oblasti Nitry a Danku Plevovú, ktorá spoločne s Adkou Sabolovou rozvíja prácu v oblasti východného Slovenska.

VIANOCE - CHVÁLIME PÁNA ZA OTVORENÉ DVERE 12 ZÁKLADNÝCH ŠKÔL V KOŠICIACH A OKOLÍ. MODLÍME SA, ABY ZASIA-TE SEMIENKA EVANJELIA PRINIESLI OVO-
CIE V ŽIVOTOCH DETÍ I UČITEŇOV.

Milá sestra, milý brat, modlime sa spolu za prebudenie mladej generácie na Slovensku. Môžete vo vašich mestách alebo dedinkách vytvoriť modlitebné skupinky, ktoré by sa pravidelne stretávali a modlili sa za spasenie detí na Slovensku. Ak už takú skupinku máte, budeme radi ak priberiete i modlitebné námety za záchranu

detí. Čaká nás veľká úloha, nezvládneme ju sami. Potrebujeme sa spolu modliť. Radi vám budeme zadarmo posielat náš informačný list s modlitebnými námetmi.

Objednat si ho môžete na adrese: Detská misia, Legionárska 4, 81107 Bratislava, alebo na detskamisia@detskamisia.sk

Danka Plevová

ODKAZY VEDENIA MoS

- ❶ Presné informácie o tohoročnej konferencii **Modlitebného spoločenstva** sú uprostred čísla. Tešíme sa na stretnutie a požehnanie!
- ❷ **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste už Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS.
- ❸ **Členské príspevky** (vo výške 7,- € na člena) treba posielat na naše číslo účtu: IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032. V prípade hromadných platieb treba poslat menoslov platiteľov Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.

Prosíme o modlitby za zdar konferencie: za zbor, ktorý nás prijal; za tých, ktorí nám poslúžia Slovom; za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní; za koordinátorov v ich obetavej práci

V Ý Z V A

**pre účastníkov našej konferencie,
ktorí prídu do Modry svojím autom**

Kto bude mať ochotu, môže prípadné voľné miesta v aute nahlásiť v dostatočnom predstihu na internete na našej stránke www.modlitby.sk. Tam môžete uviesť počet voľných miest, čas a trasu. Aby sa tam mohli prihlásiť tí, čo by sa mohli s Vami odviezť – vzhľadom na to, že Modra leží mimo rýchlikovej trasy.

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták;
Spracovanie: pre ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk